

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010603
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713010603.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka na neverejnom zasadnutí konanom 20.01.2015, prejednal sťažnosť okresného prokurátora a poškodenej P. V. proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen z 24.01.2014, sp. zn. 4T/107/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti okresného prokurátora a poškodenej P. V., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodov § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvinenému D.. Q. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.11.2009 v čase okolo 09.00 h v obci V., okres A., pred bránou rodinného domu č. XX, fyzicky napadol P. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M.R. V. XX, A., tým spôsobom, že po verbálnom konflikte medzi nimi na ňu najskôr nahuckal psa slovami: „Max, na ňu“ a potom, keď pes na poškodenú zaútočil a zvalil ju na zem, obvinený nastriekal poškodenej sprej do očí, chytil ju za nohy a dotiahol ju medzi dvere brány, kde ju niekoľkokrát udrhel jednou časťou brány do oblasti nôh a rúk a zároveň jej bránou tlačil na tieto končatiny, čím jej týmto konaním spôsobil zmliaždenie s krvnou podliatinou ľavého záprstia, zmliaždenie prstov a záprstia pravej ruky, podvrtnutie a zmliaždenie priehlavku pravej nohy, zmliaždenie na viacerých miestach horných končatín, zmliaždenie na viacerých miestach dolných končatín, stav dusenia po inhalácii slzotvorného plynu ľahkého stupňa s dobou liečenia v trvaní 20 dní.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T/31/2011 vystupoval ako poškodený D.. Q. H., pričom P. V., B. Q. a M. O. boli podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zák. V teraz prejednáwanej trestnej veci ide o podobnú dôkaznú situáciu, keď rovnako proti sebe stoja dve skupiny dôkazov. Túto rovnakú skutkovú situáciu prokurátor opisuje rozdielne v dvoch obžalobách a súd nezistil žiadnu takú zmenu v dôkaznej situácii, ktorá by tento postoj prokurátora potvrdzovala. Skutok, ktorý bol predmetom obžaloby v trestnom konaní pod sp. zn. 4T/31/2011, bol podrobený dôkladnému dokazovaniu, pričom aj odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade ak aj došlo k nejakému konaniu medzi pôvodne obžalovanými a poškodeným D.. H., tak mohlo ísť maximálne o konanie malej spoločenskej nebezpečnosti - priestupok. Keďže však skutok sa stal v novembri 2009, nebolo možné proti obvinenému vyvodiť ani priestupkovú zodpovednosť.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podali prokurátor a poškodená P. V. sťažnosti.

Poškodená v písomných dôvodoch v podstate argumentovala tým, že okresný súd nerešpektoval jednu zo základných zásad Trestného poriadku, a to zásadu ústnosti a bezprostrednosti. Nie je možné bez vykonania hlavného pojednávania rozhodnúť tak, ako postupoval okresný súd a brať za rozhodujúce dôkazy, ktoré neboli vykonané na hlavnom pojednávaní. Obhajobu obvineného, že jej nespôsobil žiadne zranenie, nie je možné považovať za pravdivú a objektívnu. Tento záver bol potvrdený aj rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/31/2011. Len s poukazom na tento rozsudok, nemožno považovať uznesenie okresného súdu za objektívne, a to aj vo vzťahu k náhrade škody, ktorú jej obvinený trestnou činnosťou spôsobil.

Z týchto dôvodov navrhla, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor v dôvodoch sťažnosti argumentoval predovšetkým tým, že mal súd nariadiť hlavné pojednanie a až na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť. I keď znalec pripúšťa viaceré verzie vzniku zranení u poškodenej, početná skupina svedkov dokazuje, že zranenia u poškodenej vznikli v súvislosti s konfliktom s obvineným D.. H. v daný deň. Preto považuje túto skupinu svedkov - O., Q., E., V., V., za vhodné vypočúť na hlavnom pojednávaní.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou má za to, že pokiaľ by aj nebol objektívne preukázaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., bolo by možné sa zaoberať právnou kvalifikáciou skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

V závere sťažnosti konštatoval, že s poukazom na zabezpečenie spravodlivého rozhodnutia, bolo potrebné vo veci nariadiť hlavné pojednanie a rozhodnúť o vine za skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba na obvineného D.. H.. Keďže neboli splnené podmienky na zastavenie trestného stíhania navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora i poškodenej P. V. nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že pôvodne obžalovaná P. V. s obžalovanými B. Q. a M. O. boli rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 24.02.2012, sp. zn. 4T/31/2012 podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení spod obžaloby pre skutok, ktorý mali spáchať tak, že

dňa 29.11.2009 v čase okolo 09.00 h v O. K., časť V., okres A., bez súhlasu majiteľa vošli do dvora rodinného domu č. XX tak, že po tom ako pristúpili na ulici pred uvedeným rodinným domom k jeho užívateľovi D.. Q. H., najprv ho všetci slovné a následne P. V. a B. Q. fyzicky napadli tak, že P. V. ho viackrát udrela zovretými päťami do oblasti hrudníka a tváre, na čo D.. Q. H. začal ustupovať do dvora rodinného domu cez vchodovú bránu, ktorú sa snažil za sebou zatvoriť, kedy všetci traja pretlačili ľavé kridlo brány smerom dovnútra a vošli do dvora, pričom P. V. pokračoval v udieraní Q. H. päťou do hrudníka a hlavy, kde pri schodoch vedúcich k vchodovým dverám domu, zasiahol poškodeného francúzskou barlou do hlavy B. Q., po čom sa poškodenému podarilo vojsť cez vchodové dvere do vnútra domu, kde sa ho snažili P. V. spolu s M. O. z domu vytiahnuť, čo sa im nepodarilo a poškodený zamkol dvere, prešiel do spálne, kde cez okno vyskočil von a ušiel preč, čím boli D.. Q. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. B., K. XXX, prechodne bytom O. K., V. XX, spôsobené zranenia: pomliaždenie hrudnej steny vľavo, pomliaždenie hlavy s celkovou dobou liečenia a PN v trvaní od 30.11.2009 do 25.01.2010, poškodením odevných zvrškov škoda vo výške 8,- €, majiteľke rodinného domu V. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. B., K. XXX, škoda spôsobená nebola.

Nebolo totiž preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní, a to P. V. a B. Q. pre prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a P. V., B. Q. a M. O. aj z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zák.

Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.10.2012, kedy Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 2To/100/2012 podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietol. Zamietol tiež odvolanie poškodeného D.. Q. H. podľa § 316 ods. 1 Tr. por., lebo bolo podané neoprávnenou

osobou. Krajský súd okrem iného konštatoval, že „ak aj došlo k nejakému konaniu medzi obžalovanými a poškodeným (teraz obžalovaným), mohlo ísť maximálne o konanie malej spoločenskej nebezpečnosti, k takému konaniu však došlo v roku 2009, teda pred viac ako 2 rokmi odo dňa, kedy vo veci konal krajský súd a preto ani takéto prípadné konanie, ak by bolo hodnotené ako priestupok, nemohlo byť už prejednané príslušným orgánom“. Nakoniec treba zdôrazniť, že podnet na podanie dovolania Ministrom spravodlivosti SR bol vyhodnotený ako nedôvodný, ako to vyplynulo zo správy z 28.05.2013.

Konflikt medzi pôvodne obžalovanými P. V., B. Q., M. O. a pôvodne poškodeným D.. H., ktorý sa stal XX.XX.XXXX, bol v celom kontexte už predmetom podrobného posúdenia a hodnotenia so záverom, že ich vzájomné konanie mohlo naplniť skutkovú podstatu príslušného priestupku, ktorý je už premlčaný, vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od jeho spáchania. Iné hodnotenie všetkých vykonaných dôkazov v trestnej veci obžalovaného D.. H., ako bolo vykonané v trestnej veci, v ktorej bol v postavení poškodeného, by bolo neprípustné a v rozpore s princípom spravodlivosti, právnej istoty a stability súdnych rozhodnutí.

Z týchto dôvodov potom krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne, zákonu zodpovedajúce a preto sťažnosti okresného prokurátora a poškodenej P. V. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.